

НАУКОВА ПЛАТФОРМА 4.
СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ ТА КОНТРОЛІНГУ
В УМОВАХ РИНКОВОЇ КОН'ЮНКТУРИ

Ганошенко Т.,
Брашавецька Л.,
III курс, група Б-3/1
науковий керівник:
к.е.н., доцент Чебан Ю.Ю.,
Миколаївський національний аграрний університет
(м. Миколаїв)

СОЦІАЛЬНИЙ ЗВІТ: СТРУКТУРА Й ПОТРЕБИ КОРИСТУВАЧА

Внутрішня звітність є законодавчо не регламентованою, і кожне підприємство самостійно визначає її обсяг, зміст та форми [1].

Головна мета такої звітності полягає у забезпеченні керівництва та менеджерів необхідними даними для прийняття управлінських рішень, здійснення планування, ведення контролю і виміру показників функціонування підприємства. Іншими словами, внутрішня звітність має цільову спрямованість: конкретне управлінське рішення чи потреби конкретного менеджера. Водночас, користувачами соціальної звітності є не лише управлінський персонал підприємства, що визначає склад та структуру показників і інформації, що наводять у соціальній звітності.

Отже, під час складання соціального звіту визначають хто є зацікавленим користувачем, оскільки мету звіту визначає коло його користувачів. Адже неможливо скласти звіт, який би відповідав на інформаційні запити всіх.

Одні користувачі цікавляться наслідками діяльності підприємства на глобальному рівні (наприклад, його впливом на ефект потепління), інші зосереджуються на локальних проблемах (наприклад, вплив підприємства на місцевий ринок праці).

Якщо власники та інвестори, як правило, достатньо добре вміють читати фінансові та податкові звіти підприємств, то для можливості оцінки такої інформації широкою спільнотою одних цифр мало у зв'язку з відсутністю у населення знань, які дозволяють оцінити цю інформацію.

Серед користувачів, заінтересованих в інформації, представлений в соціальному звіті, І. Жиглей виділяє 7 основних груп: власники, менеджери, інші працівники, інвестори, контрагенти, уряд (держава), місцева громада та суспільні інститути.

Сутність соціального звіту полягає в тому, щоб розкрити всім заінтересованим сторонам інформацію про діяльність підприємства та переваги, які отримує суспільство та окремі заінтересовані особи. Складання такого звіту вимагає творчого, індивідуального підходу, виду діяльності, величини суб'єкта господарювання та багатьох інших параметрів. У зв'язку з цим форма звіту не

може мати шаблон. Однак, такий підхід ускладнює верифікацію звіту та зіставність з іншими.

Так, проаналізувавши зміст та структуру соціальних звітів ТОВ СП «НІБУЛОН» Миколаївського району та ФГ «ВЛАДАМ» Вітовського району Миколаївської області, то вони містять таку інформацію, яка розрахована більше на місцеву громаду та суспільні інститути [2-3]. Наприклад, обсяги благодійної діяльності, напрями благодійної діяльності, звіти щодо благодійної діяльності тощо.

Отже, соціальна звітність, як і фінансова, і податкова, повинна складатися на основі облікових даних, бути невід'ємним елементом системи бухгалтерського обліку та виступати завершальним етапом облікового процесу, що зумовлює органічну єдність показників, які в ній відображаються, з первинною документацією та обліковими регістрами. Саме такий зв'язок звітності з первинною документацією надає можливість задовольнити різноманітні потреби користувачів та гарантувати об'єктивність її складання.

Список використаних джерел:

1. Загальні вимоги до фінансової звітності : національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>. (дата звернення 05.02.2020)
2. ТОВ СП «НІБУЛОН» : офіційний сайт URL: <https://www.nibulon.com/> (дата звернення 05.02.2020)
3. ФГ «ВЛАДАМ» : офіційний сайт URL: <http://vladam.com.ua/> (дата звернення 05.02.2020)

Вознюк А.М.,

магістр,

спеціальність «Облік і оподаткування»,

науковий керівник:

к. е. н., доцент Кузьмінський В.З.,

Університет економіки та права «КРОК»

ПЛАНУВАННЯ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ РОЗРАХУНКІВ З БЮДЖЕТОМ

Фінансово-господарська діяльність суб'єктів господарювання потребує постійного моніторингу та перевірки фактичного стану розрахунків з бюджетом. Через недосконалість або відсутність системи контролю звітність підприємств схильна до ризику не відповідати достовірності. Так, за результатами контрольно-перевірочної роботи підрозділами аудиту у 2018 році було донараховано до бюджету податкових платежів на суму 34,4 млрд. гривень, що складає 9% від загального обсягу за рік [1].

Ефективне планування з подальшим впровадженням системи контролю розрахунків з бюджетом дає можливість вчасно виявити та запобігти суб'єктам господарювання фінансових втрат від штрафних санкцій, знизити податкові